

Η πρωινή ηλιοφάνεια, παραχωρούσε βαθμιαία τη θέση της σε έναν γκριζο ουρανό και η ανταύγεια του ήλιου χανόταν ολοένα και περισσότερο πίσω από αλλεπάλληλα επίπεδα νεφών.

Μεσημέρι και τα ναυπηγεία του Περάματος ήταν ζωντανά, καθώς το προσωπικό εργαζόταν γύρω από τα σκαριά.

Πέρα από τις εντυπωσιακές, σύγχρονες κατασκευές, το βλέμμα ελκύει το παραδοσιακό τρεχαντήρι που μετά από έναν σχεδόν αιώνα ζωής, ο χρόνος είχε αφήσει έντονα τα σημάδια του.

Γενναία, πλην όμως και αναγκαία η απόφαση της ανακατασκευής. Σίγουρα θα του δώσει πνοή ζωής για μερικές δεκαετίες ακόμα, ώστε να το χαρούν και οι επόμενες γενιές.

Στην μικρή παρέα, οι γνωστές κουβέντες για την έλλειψη Ελλήνων караβομαραγκών, την ώρα που ένας αλλοδαπός μάστορας και ο βοηθός του, αντικαθιστούσαν ένα νομέα, αφού τον είχαν επεξεργαστεί και τον είχαν μινιάρει.

Στο Πέραμα – ένα πέπλο από ροκανίδια χρησιμοποιεί το επίπεδο ξύλο του χειριστή της

Αναφέρεται ότι η χρήση μεγάλων ποσοτήτων ξύλου προέρχεται κυρίως από τη μεξικάνικη σελήνη, ενώ ορισμένα από τα ροκανίδια,

ελαχίστη ποσότητα ξύλου προέρχεται από το ξύλο των βελών και των τρύπες των αλυσίδων των μηχανών. Τα ξύλα αυτά είναι

